

и много добри наши литературни списания. Въ тъхъ, покрай свои работи, помѣстъ е и творения на много млади, начевачи наши поети и писатели, които посетне станаха гордость на нашата литература. Отъ 1932—1935 г. А. Страшимировъ редовно пише въ сп. *Вънешъ*, — гдето даде на нашето юношество редица художествени пѣтни бележки подъ заглавие „Неврѣстни туристи“.

Най-забележителна си остава чисто литературната дѣйност на Антонъ Страшимирова. Тукъ той се проявява като даровитъ разказвачъ и драматистъ. Написалъ е много и хубави романи, по-лични отъ които сѫ: *Смутно време*, *Роби*, *Висещъ мостъ*, *Хоро*, *Бена* и др. Въ тъхъ писателътъ застъгасъвременни теми. Писалъ е много разкази и пиеци, между които първо място заематъ *Змей*, *На кръстопѣтъ*, *Крайдунавска повѣсть* и др. А отъ пиецитъ му, които сѫ играни съ успѣхъ въ нашия Народенъ театръ, сѫ: драмитъ *Отвѣдъ и Вампиръ* и комедията *Свекърва*.

Въ 1931 година Антонъ Страшимировъ бѣ заслужено и всенародно чествуванъ по случай 60 години отъ рождението му. Тогава всички негови събрата писатели, видни наши общественици и цѣлиятъ български народъ отдадоха своята почтъ на писателя, общественика и човѣка, който така дѣлбоко обичаше своя народъ, радваше се на неговите радости и съ болка изживяваше неговата скрѣбъ. Защото Антонъ Страшимировъ бѣше истински българинъ, и неговото родолюбие може да бѣде примѣръ за всички.

